

- 4) sekcja (stanowisko pracy do spraw) obrotu towarowego — sprawy określone w § 40;
- 5) sekcja (stanowisko pracy do spraw) urządzeń komunalnych i kulturalno-socjalnych — sprawy określone w § 41, a ponadto występujące na terenie miasta sprawy z zakresu transportu i łączności (§ 39);
- 6) sekcja (stanowisko pracy do spraw) finansów — sprawy określone w § 42.

2. Obsada m. k. p. g., o których mowa w ust. 1, powinna liczyć 9 — 14 stałych pracowników o odpowiednim przygotowaniu zawodowym — ekonomicznym lub technicznym.

3. Sekcje należy tworzyć w przypadkach uzasadnionych szczególnie wielkim nasileniem pracy przy obsadzie co najmniej 3-osobowej, a w pozostałych przypadkach należy tworzyć stanowiska pracy jedno- lub kilkoosobowe.

§ 44. 1. Aparat wykonawczy pow. k. p. g. i m. k. p. g. w miastach liczących poniżej 100 tys. mieszkańców dzieli się nie na sekcje, lecz jedynie na stanowiska pracy. Liczba stałych pracowników tego aparatu powinna wynosić 4 — 6 osób o odpowiednim przygotowaniu zawodowym — ekonomicznym lub technicznym. Szczegółowego podziału czynności pomiędzy zastępcę przewodniczącego komisji i pozostałych stałych pracowników dokonuje przewodniczący tej komisji w oparciu o jej kwartalne plany prac, z uwzględnieniem problematyki gospodarczej powiatu oraz nasilenia poszczególnych zagadnień gospodarczych na danym terenie.

2. Ze względu na szczupłość aparatu wykonawczego komisji, o których mowa w ust. 1, przewodniczący komisji powinien zwrócić specjalną uwagę na jak najszersze włączenie do bezpośredniej realizacji zadań poszczególnych członków komisji i miejscowego aktywu społecznego w drodze powierzenia im poszczególnych spraw (§ 5 ust. 2).

§ 45. Aparat wykonawczy pow. k. p. g. przeprowadza swe prace na podstawie materiałów wydziałów resortowych (komórek równorzędnych) prezydium powiatowej rady narodowej, własnej znajomości zagadnień gospodarczych powiatu (miasta), uzyskanej w szczególności w drodze inspekcji i bezpośrednich kontaktów z poszczególnymi jednostkami gospodarczymi, oraz materiałów przygotowanych przez rzeczoznawców i członków komisji na zlecenie przewodniczącego komisji.

IV. Przepisy końcowe.

§ 46. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 października 1950 r. w sprawie organizacji wewnętrznej i podziału czynności w wojewódzkich oraz powiatowych komisjach planowania gospodarczego (Monitor Polski Nr A-117, poz. 1459).

§ 47. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

302

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 marca 1953 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego oraz ich organizacji.

Na podstawie § 1 ust. 2 i § 3 uchwały nr 118 Prezydium Rządu z dnia 21 lutego 1951 r. w sprawie zasad prowadzenia stołówek pracowniczych i tworzenia oddziałów zaopatrzenia robotniczego (Monitor Polski Nr A-19, poz. 246) zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 28 września 1951 r. w sprawie zasad tworzenia oddziałów zaopatrzenia

robotniczego oraz ich organizacji (Monitor Polski Nr A-87, poz. 1203 i z 1952 r. Nr A-90, poz. 1407) w § 2 ust. 2 dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) Przemysłu Drobного i Rzemiosła”.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

303

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lutego 1953 r.

w sprawie środków specjalnych, pochodzących z nie wykorzystanych do końca 1952 r. kredytów budżetów dodatkowych 1952 r.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Nie wykorzystane do końca 1952 r. pozostałości osiągniętych ponadplanowych dochodów, przewidzianych jako pokrycie wydatków uchwalonego i rozpatrzonego budżetu dodatkowego 1952 r., mogą być wykorzystane w 1953 r. jako środki specjalne w trybie usta-

lonym dla środków specjalnych jedynie na inwestycje pozalimitowe oraz na cele określone w art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1951 r. o podatkach terenowych (Dz. U. Nr 14, poz. 110).

2. Środki specjalne (ust. 1) przeznaczone na inwestycje pozalimitowe oznacza się jako typ „Inw”, a na cele nieinwestycyjne — jako typ „R”.

§ 2. Kwotę pozostałości dochodów budżetu dodatkowego 1952 r. przelewa się na rachunek akumulacyjny środków specjalnych typu „Ak/e” we właściwym oddziale Narodowego Banku Polskiego.

§ 3. Dysponentami rachunków akumulacyjnych środków specjalnych typu „Ak/e” są:

- 1) w prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) oraz w prezydiach powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty) — wydziały finansowe w tych prezydiach,
- 2) w gminach i miastach nie stanowiących powiatów — prezydium rad narodowych tych gmin i miast.

§ 4. 1. Dysponowanie rachunkiem akumulacyjnym środków specjalnych typu „Ak/e” uzależnione jest od uprzedniego przedłożenia Narodowemu Bankowi Polskiemu uchwały prezydium właściwej rady narodowej, stwierdzającej wysokość faktycznej pozostałości dochodów budżetu dodatkowego na koniec 1952 r.

2. Środki zebrane na rachunku akumulacyjnym środków specjalnych typu „Ak/e” dysponent tego rachunku (§ 3) przelewa bądź do banków finansujących inwestycje pozalimitowe, bądź na rachunki środków specjalnych typu „R” w Narodowym Banku Polskim.

3. Jeżeli przelew środków ma nastąpić do banku finansującego inwestycje pozalimitową, dysponent rachunku akumulacyjnego powinien okazać Narodowemu Bankowi Polskiemu zatwierdzone zgłoszenie inwestycji pozalimitowej oraz zatwierdzony preliminarz środków specjalnych odnośnej inwestycji pozalimitowej.

§ 5. Otwarcie rachunku środków specjalnych typu „R” następuje z chwilą złożenia Narodowemu Bankowi Polskiemu dowodu zatwierdzenia jednostkowego preliminarza środków specjalnych typu „R”.

§ 6. Preliminarze środków specjalnych typów „Inw” i „R” sporządza się oddzielnie dla każdego rozdziału klasyfikacji budżetowej wydatków, w którym figurują nie wykorzystane do końca 1952 r. kredyty budżetu dodatkowego.

§ 7. 1. Jeżeli ogólna kwota pozostałości dochodów budżetu dodatkowego na koniec 1952 r. jest niższa od łącznej kwoty nie wykorzystanych do końca 1952 r. kredytów budżetu dodatkowego, podziału tej pozostałości na poszczególne zbiorcze preliminarze środków specjalnych typów „Inw” i „R” dokonuje prezydium właściwej rady narodowej.

2. W gminach i miastach nie stanowiących powiatów prezydium rad narodowych dokonują podziału pozostałości (ust. 1) na poszczególne jednostkowe preliminarze środków specjalnych typów „Inw” i „R”.

§ 8. W granicach ustalonej dla każdego zbiorczego preliminarza środków specjalnych kwoty pozostałości (§ 7) wydziały prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rad Narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) oraz wy-

działy prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) dokonają dalszego podziału tej kwoty na poszczególne jednostkowe preliminarze środków specjalnych typów „Inw” i „R”.

§ 9. Preliminarze środków specjalnych typów „Inw” i „R” otrzymują oznaczenie części, działu i rozdziału tych jednostek i zadań budżetowych, z którymi są budżetowo powiązane.

§ 10. Ustala się następującą klasyfikację dochodów i wydatków preliminarzy środków specjalnych typu „Inw”:

Dochody:

§ 8. Dochody budżetu dodatkowego.

W poszczególnych preliminarzach jednostkowych środków specjalnych paragraf ten obejmuje część ogólnej kwoty pozostałości dochodów budżetu dodatkowego, ustaloną w trybie §§ 7 i 8.

Wydatki:

§ 1. Płace.

§ 2. Ubezpieczenia i świadczenia.

§ 27. Wydatki materiałowo-produkcyjne.

§ 28. Usługi obce.

§ 11. Ustala się następującą klasyfikację dochodów i wydatków preliminarzy środków specjalnych typu „R”:

Dochody:

§ 8. Dochody budżetu dodatkowego.

W poszczególnych preliminarzach jednostkowych środków specjalnych paragraf ten obejmuje część ogólnej kwoty pozostałości dochodów budżetu dodatkowego, ustaloną w trybie §§ 7 i 8.

Wydatki powinny być oparte na jednolitej klasyfikacji paragrafów i pozycji, ustalonej dla budżetu Państwa na rok 1953.

§ 12. Do preliminarzy środków specjalnych typów „Inw” i „R” stosuje się przepisy §§ 6, 7 i 9 ust. 1 i 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1952 r. w sprawie środków specjalnych i gospodarstw pomocniczych jednostek budżetowych (Monitor Polski Nr A-60, poz. 914).

§ 13. Narodowy Bank Polski przelewa na dochód właściwego budżetu pozostałości środków specjalnych:

- 1) typu „Ak/e” — w dniu 30 czerwca 1953 r.,
- 2) typów „Inw” i „R” w dniu 31 grudnia 1953 r.

§ 14. W zakresie księgowości wykonania preliminarzy środków specjalnych typów „Inw” i „R” oraz sprawozdawczości finansowej stosuje się odpowiednie przepisy o rachunkowości budżetowej, stanowiące załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 4 grudnia 1951 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-101, poz. 1477 i z 1953 r. Nr A-21, poz. 273).

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich